

De gelovige en de rechterstoel

uit: Botschafter

Romeinen 14:10 en 2 Korintiërs 5:10

De rechterstoel van God en van Christus

Velen hebben moeite om te begrijpen dat zij voor de rechterstoel van *God* of van *Christus* moeten verschijnen (Rom. 14:10; 2 Kor. 5:10). Zij denken dat dit onverenigbaar is met de genade en dat het in tegenspraak is met het vers uit Johannes 5:24, waar de Heer zegt: *“Wie mijn woord hoort en gelooft Hem die Mij heeft gezonden, die heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, maar is uit de dood overgegaan in het leven”*. Maar de verlost worden niet *geoordeeld* maar *geopenbaard*. Wij zullen rekenschap geven en onze *openbaring* is noodzakelijk. Sommigen hebben het vers uit 1 Johannes 4:17 niet goed begrepen: *“Hierin is de liefde bij ons volmaakt (opdat wij vrijmoedigheid hebben in de dag van het oordeel), dat zoals Hij is, ook wij zijn in deze wereld”*. Als zij de volmaaktheid van deze liefde zouden kennen, zouden zij niet bang zijn voor de rechterstoel; want *“in de liefde is geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit”* (1 Joh. 4:18).

Zoals gezegd vinden we de rechterstoel tweemaal in de Bijbel:

1. *Want wij zullen allen voor de rechterstoel van God gesteld worden”* (Rom. 14:10).
2. *“Want wij allen moeten geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is gedaan, naardat hij heeft bedreven, hetzij goed hetzij kwaad”* (2 Kor. 5:10).

In 2 Korintiërs 5 wordt gesproken over de noodzaak om voor de rechterstoel te verschijnen. Alle mensen zullen daarvoor moeten verschijnen, hetzij om *geoordeeld*, hetzij om *geopenbaard* te worden. Wie in zijn zonden en met zijn zonden daar komt, kan alleen een verschrikkelijk en eeuwig oordeel verwachten: *“Wie in Hem gelooft wordt niet geoordeeld; maar wie niet gelooft is al geoordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God”* (Joh. 3:18).

Maar de gelovigen, die volmaakt in Christus zijn, die in de wereld zijn zoals Hij (de Heer Jezus) was, zoals Johannes zegt, zij kunnen met alle vrijmoedigheid het ogenblik tegemoet zien dat zij *geopenbaard* zullen

worden. Christus is voor hen tot zonde gemaakt op het kruis en Hij heeft daar voor hen het oordeel ondergaan. Voor hen is het oordeel dus voorbij. De goddelijke Plaatsvervanger heeft het oordeel in hun plaats ondergaan. Hoe zou Christus hen kunnen veroordelen, want Hij is immers hun gerechtigheid, en zij zijn aan Hem gelijk? De Bijbel vermijdt zorgvuldig het woord ‘oordeel’ als hij spreekt over de gelovige.

De gelovige wordt in de Schrift gezien vanuit (1) het oogpunt van zijn positie en (2) het oogpunt van zijn wandel. Aan de ene kant staat hij al voor God in de volmaaktheid van het werk van Christus. De gelovige is *volmaakt* in Hem. Christus is zijn leven, zijn vrede, zijn gerechtigheid, zijn alles. Zoals de Hemelse is, zo zijn ook de hemelsen. Spoedig zal ook ons lichaam gelijkvormig gemaakt worden aan de Zoon van God.

Aan de andere kant bevindt de christen zich wat zijn praktische toestand betreft nog in een zwak lichaam, waarin de zonde woont en werkt, en hij gebruikt meer of minder trouw de geestelijke gaven en krachten, die aan hem gegeven zijn.

(1) Als het gaat om onze positie is er geen verschil, wij zijn allen gerechtvaardigd en geheiligd, wij zijn allen in Christus, deelgenoten van het erfdeel van de heiligen, in het licht; en naar Zijn beeld veranderd, zullen wij spoedig bij Hem zijn in het Vaderhuis;

(2) Maar als het om de wandel gaat, zijn er talrijke en grote verschillen. Eenieder moet voor zichzelf rekenschap geven en eenieder zal loon ontvangen voor zijn eigen arbeid, naar wat hij in het lichaam gedaan heeft, hetzij goed hetzij kwaad.

Onze positie wordt bepaald door wat Christus is en wat Hij voor ons heeft gedaan. Maar onze wandel hangt af van de mate, waarin de Heilige Geest in ons het beeld van Christus kan voortbrengen en de werkingen van de nieuwe natuur in ons kan ontplooien. Dus aan de ene kant is alles genade en alles is gegrond op het werk van Christus; en aan de andere kant zal eenieder ontvangen, naar wat hij verricht heeft in het lichaam, de één meer, de ander minder.

De rechterstoel is *nodig*. Het uur komt, dat al wat verborgen is aan het licht zal komen. Er is niets dat niet bekend zal worden en in het openbaar zal komen, zelfs alle heimelijke gedachten zullen geopenbaard worden

(Luc. 8:17; Rom. 2:16; 1 Kor. 4:5; vgl. Pred. 12:14). Dat is het uur waarop de gerechtigheid van God zal worden uitgeoefend, hetzij in het oordeel over de ongelovigen, hetzij in het heil voor de gelovigen. Waar de eersten – overtuigd van hun goddeloosheid – zich verplicht zullen voelen om de rechtvaardigheid van de straf van God te erkennen, zullen de anderen – in het volle licht gebracht van de heiligheid van God – voortaan zonder hinder zullen genieten van de gemeenschap met de Vader en met de Zoon. Een gemeenschap die voor hen al zo kostbaar was op aarde, hoewel dikwijls gestoord... Welke trouwe en oprechte christen wenst niet met heel zijn hart dat alles wat het genot van deze gelukkige gemeenschap kan verstoren, beleden en geoordeeld wordt?

God zij geprezen. In dat ogenblik zullen we niets meer bij ons hebben van die oude natuur, waardoor wij nu nog kunnen zondigen. Wij zullen met vertrouwen aan onze openbaring voor de rechterstoel in het licht kunnen denken, wanneer wij begrepen hebben dat wij in Christus zijn, dat wij niet meer in het vlees zijn; en dat er dan niets meer verborgen of geheim zal zijn tussen ons en God, maar alles naakt en openbaar voor Hem zal zijn. Wij zullen er zelfs naar verlangen, want die openbaring zal ons het volmaakte genot verschaffen van de gemeenschap met God. Waar wij op aarde slechts onvolkomen (en telkens onderbroken) van de gemeenschap met Hem hebben kunnen genieten, zal ze dan voor eeuwig ons blijde deel zijn.

Wij kunnen dus stellen: als een gelovige niet rustig aan de rechterstoel kan denken, komt dat (a) doordat het hem aan geestelijk inzicht ontbreekt, of (b) doordat er nog iets tussen hem en God instaat, dat in orde moet worden gebracht. Wanneer iemand prachtige kleding ontvangt en die draagt, hoeft hij zich niet meer te schamen over de lompen die hij vroeger droeg. *“Want ieder die kwade dingen bedrijft, haat het licht en komt niet tot het licht, opdat zijn werken niet bestraft worden. Maar wie de waarheid doet, komt tot het licht, opdat zijn werken openbaar worden dat zij in God zijn gewerkt”* (Joh. 3:20). Wat een tegenstelling. Terwijl de één de openbaarwording vreest van zijn werken, zoekt de ander deze juist. Laten wij allen wandelen in het schitterende licht van Zijn aangezicht. Wat een geluk en zegen zullen wij vanaf dat moment genieten, en wat een voordeel voor de eeuwigheid!

Enkele bijzonderheden

Nu nog enkele bijzonderheden. Het verschil tussen beide uitdrukkingen, de rechterstoel van God en de rechterstoel van Christus is niet groot, want Christus is de waarachtige God. Toch staat er niets in de Bijbel of het heeft een bedoeling. Romeinen 14 spreekt in het bijzonder over het gedrag van de gelovigen in hun relatie met elkaar. De zwakken werden veracht door de sterken, en de zwakken veroordeelden de sterken. In zekere zin was dit een oordeel van of over personen. Vandaar de uitspraak: *“Dus zal dan ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God”* (Rom. 14:12).

In 2 Korintiërs 5 gaat het meer in het algemeen over goede en kwade daden. De gedachte dat wij leven onder het oog van de Heer, die straks zal plaatsnemen op de rechterstoel, moet ons aansporen tot goede werken. Uit deze tekst volgt dat onze daden openbaar zullen worden. Maar de daden zijn zo nauw verbonden met ons innerlijk en hangen daarvan zo vaak af, dat het moeilijk is, ja, bijna onmogelijk om ze daarvan te onderscheiden. Daarom zegt Gods Woord dat de Heer *“ook wat in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen van de harten openbaar zal maken; en dan zal ieder zijn lof ontvangen van God”* (1 Kor. 4:5). Het zal dus niet alleen gaan om dat wat wij *gedaan* hebben, van het begin tot het eind van ons leven, maar ook om de *motieven* die ons hebben doen handelen. *Alles* zal voor onze ogen openbaar gemaakt worden. Het doel dat we misschien onbewust hebben nagestreefd in ons leven, zal ook geopenbaard worden, zoals het nog nooit tevoren was gezien.

Toch gebeurt dat niet om ons te veroordelen, maar om ons, tegenover al onze onbekwaamheid, de grootheid en de wonderlijke genade te laten zien van Hem die met ons bezig is geweest, zowel vóór als na onze bekering. Voor hen die uitverkoren waren naar de raadsbesluiten van God van vóór de grondlegging van de wereld en die geroepen en gerechtvaardigd zijn, zal de openbaring van hun leven in al zijn bijzonderheden en tevens van de genade en barmhartigheid van God voor hen, een machtig gevolg hebben. Wij zullen ons leven zien in een licht, dat de onvolmaaktheid van de aarde niet toeliet om te onderscheiden. Wij zullen dan de onbegrijpelijke wegen van God zien, Gods genade en de manier waarop Hij ons heeft geleid, bewaard, hersteld en vergeven.

De verschijning voor de rechterstoel, die voor de ongelovige verschrikkelijk zal zijn, heeft voor de gelovige niet het karakter van *oordeel* maar van *openbaring*. Wij zullen daar niet verschijnen als mensen ‘in het vlees’, want als zodanig zijn wij gestorven in Christus. Maar wij zullen in een alles ontdekkend licht zien, waar en hoe wij op aarde naar het vlees hebben gehandeld. Wij zullen zien van welke zegeningen onze ontrouw ons heeft beroofd, en hoeveel wij daardoor hebben verloren. Deze ernstige gedachte zou ons moeten aansporen om vol ijver te trachten de Heer te behagen. Nauw verbonden hiermee is de gedachte dat wij alle wegen van de wijsheid, trouw, barmhartigheid en genade van God ten aanzien van ons zullen begrijpen. De wegen van God lijken ons nu dikwijls vreemd en onbegrijpelijk, maar dan zullen ze geen geheimen meer voor ons hebben. Wij zullen Zijn handelingen met ons bewonderen en onze harten zullen vervuld zijn met diepe aanbidding.

Laten we de ernstige kant van ons onderwerp niet uit het oog verliezen. De schrik die de rechterstoel kan inboezemen bij degenen die niet verlost zijn, moet ons ertoe brengen de mensen te overreden zich met God te laten verzoenen. Aan de andere kant heeft de gedachte aan de rechterstoel iets bijzonder plechtigs voor de gelovige. Het is al gezegd – als wij terugkijken naar de

genade van God in een heel nieuwe schoonheid voor ons, maar ook naar al die uren en dagen die wij verloren hebben laten gaan, zonder in staat te zijn die in te halen. Wanneer de kennis van alle bijzonderheden van de onbeweeglijke genade van God ons hart met dank zal vervullen, zullen wij ook de verdorvenheid van ons vlees in al zijn diepte zien en onderkennen dat ons leven meer goeds had kunnen openbaren, als wij waakzamer zouden zijn geweest.

Het is nauwelijks nodig op te merken, maar wij zullen voor de rechterstoel de waarde van het werk en van het bloed van Christus in rijkere mate verstaan. Wij zullen ook beter zien hoe hatelijk de zonde en hoe verdorven het vlees is in de ogen van een heilig God. In het licht van de rechterstoel zullen wij dan volmaakt begrijpen, hoe dat bloed ons heeft gereinigd van al onze zonden, die ons voor eeuwig hadden moeten scheiden van God. De Heer, die dit grote werk heeft volbracht, zit op de rechterstoel. Hij is het ook, die ons onberispelijk geplaatst heeft voor het aangezicht van God, en naar wiens beeld wij veranderd zullen worden.

Ieder van ons zal zijn hele geschiedenis opnieuw doormaken. Wij zullen zien hoe vaak wij bijna bezweken zijn voor verzoeken en hoe vaak wij bewaard zijn gebleven. Hoe vaak onze voeten zijn uitgegleden en de genade ons telkens weer heeft opgericht, en alles wat God heeft gedaan om ons te bewaren voor zonde en schande.

De beloning

We zouden nog meer dingen kunnen noemen, die in relatie staan tot de rechterstoel. Bijvoorbeeld de belangrijke en ernstige kwestie van de beloning die men krijgt naar trouw en arbeid. Als we zullen horen: *“Voortreffelijk, goede en trouwe slaaf, over weinig ben je trouw geweest”* (Matt. 25:23) en als we zullen zien met hoeveel zorg de liefde van de Heer ons heeft gadeslagen, zelfs het kleinste en geringste, waarin wij onze liefde voor Hem of de Zijnen hebben geopenbaard. Met hoeveel vreugde zal iedere overwinnaar ‘de witte keursteen’ ontvangen, waarop een nieuwe naam geschreven staat, die niemand kent, dan die hem ontvangt. Als we de kroon zullen zien, die het hoofd van zijn broeder zal versieren.

De gedachte aan de rechterstoel is ernstig en kostbaar voor allen, die actief zijn in het werk van de Heer: evangelisten, herders of leraars. Zij zijn naar hun mate medearbeiders van God in Zijn huis. De één plant, de ander begiet, maar eenieder zal zijn loon ontvangen naar zijn arbeid. Als een wijs bouwmeester had Paulus het fundament gelegd, en anderen bouwden erop. Maar

laat ieder uitkijken hoe hij erop bouwt, want ieders werk zal openbaar worden. Misschien nu al, maar in elk geval in die dag. Want de dag zal het aan het licht brengen, omdat deze in vuur geopenbaard wordt, en hoe ieders werk is, dat zal het vuur beproeven. Als iemands werk dat hij daarop gebouwd heeft, zal blijven, zal hij loon ontvangen; als iemands werk zal verbranden, zal hij schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, maar zo als door vuur heen (1 Kor. 3:6-15).

Paulus verenigde in zijn persoon de wijze bouwmeester, de onvermoeibare evangelist, de goede herder en de trouwe leraar. Wij weten hoe hij – gedreven door de liefde van Christus – zich geheel toewijdde aan de dienst der heiligen. Daarom kon hij met innerlijke vreugde denken aan de rechterstoel, waar men de vruchten van zijn arbeid zou zien. In veel teksten zegt hij dat de gelovigen zijn heerlijkheid zullen zijn in de dag van de Heer (2 Kor. 1:14; Fil. 2:16; 4:11); en hij schrijft aan de Tessalonicenzen: *“Want wat is onze hoop of blijdschap of kroon van de roem? Bent u het niet juist tegenover onze Heer Jezus bij zijn komst?”* (1 Tess. 2:19).

Johannes spreekt tot zijn kinderen in het geloof ook over deze zekerheid bij de komst van Heer en over het volle loon dat hij wenste te ontvangen. Het loon voor deze trouwe dienstknechten zal *groot* zijn. Wij zullen het zien en ons erover verblijden. En al zijn er nu geen apostelen meer, die als de uitverkoren werktuigen van de Heer kunnen optreden, de goddelijke beginselen veranderen niet. Wie in tijden van kleine kracht het woord van de Heer bewaart en Zijn naam niet verloochent, zal zijn loon niet verliezen. In de brief aan Filadelfia staat: *“Houd wat u hebt, opdat niemand uw kroon neemt”* (Openb. 3:11).

Al deze dingen overdenkend, vragen wij: Waarom zijn wij niet trouwer tegenwoordig? Er gaan vele uren voorbij die niet meer terugkomen. Waarom zetten wij ons eigen ik niet opzij, door te verwerklijken dat wij met Christus gestorven zijn? Laten wij steeds denken aan de rechterstoel, zodat de gedachte daaraan zijn invloed kan hebben op onze geest en onze wandel. De gezegende invloed hiervan, waarover Paulus spreekt, zal dan merkbaar zijn: *“Daar wij dan weten hoezeer de Heer te vrezen is, overreden wij de mensen; maar voor God zijn wij openbaar geworden, en ik hoop dat wij ook in uw gewetens openbaar zijn geworden”* (2 Kor. 5:11). De Heer zegt: *“Zie, Ik kom spoedig, en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden zoals zijn werk is”* (Openb. 22:12). Wie beseft wat de rechterstoel inhoudt en in het licht daarvan wandelt, kan op dit ernstige woord antwoorden: *“Amen, kom, Heer Jezus!”*

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1939-293](#)

Titel: [Le tribunal et le croyant](#)

© Oude Sporen 2007